

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO GOSPODARSTVA I
ODRŽIVOG RAZVOJA

KLASA: 330-01/19-01/1027

URBROJ: 517-08-03-02-01-21-7

Zagreb, 9. prosinca 2021.

PREDMET: Zapisnik sa 12. sjednice Nacionalnog vijeća za zaštitu potrošača

Dana 9. prosinca 2021., putem sustava Webex, održana je 12. sjednica Nacionalnog vijeća za zaštitu potrošača (dalje u tekstu: Vijeće). Sjednica je počela u 09:00 sati.

Uvodno, predsjednica Vijeća, državna tajnica Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja (dalje u tekstu: MINGOR), gđa Nataša Mikuš Žigman pozdravila je prisutne članove Vijeća te istaknula da je zbog epidemioloških razloga sjednica organizirana virtualnim putem.

Predsjednica Vijeća podsjetila je na nekoliko pravila vezanih za virtualni format sjednice.

Usljedilo je utvrđivanje broja prisutnih članova Vijeća:

Na 12. sjednici Vijeća bili su prisutni: Nataša Mikuš Žigman (MINGOR), Branka Augustinović (MINGOR), Danijela Marković Krstić (MINGOR), Ivan Mučnjak (Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga), Ivona Bačelić Grgić (Hrvatska gospodarska komora), Josip Đelagić, Sanja Želinski Matunec (Hrvatska obrtnička komora), Danijela Osrečak Perić (Ministarstvo turizma i sporta), Ana Knežević (Hrvatska udruga za zaštitu potrošača), Edita Brkić (Ministarstvo pravosuđa i uprave), Sanja Kolarić Kravar (Ministarstvo poljoprivrede), Vladimir Šimić (Vijeće za vodne usluge), Lidija Hočurščak (Hrvatska energetska regulatorna agencija), Božidar Ister (Hrvatska agencija za mrežne djelatnosti), Sanja Smoljak Katić (Hrvatska udruga poslodavaca), Vedrana Filipović-Grčić (Državni inspektorat), Marina Lovrić (Državni inspektorat), Damir Hrastinski-Kliček (Ministarstvo unutarnjih poslova), Jasna Divić (Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture), Marko Baretić (Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu), Ivana Cestarić Bašić (Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo), Vlado Biljarski (Splitski potrošač – Split), Sanja Keretić (Razvojna organizacija zaštite potrošača), Darko Tot (Ministarstvo znanosti i obrazovanja).

Izostali su, uz prethodnu najavu, slijedeći članovi: Nina Čulina (MINGOR), Miro Križan (Agencija za elektroničke medije), Ana Uroda Rogoznica (MINGOR), Snježana Levar (Hrvatska narodna banka), Paula Poretti (Pravni fakultet Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku).

Preostali članovi se nisu očitovali o sudjelovanju: Biserka Gregurek (Ministarstvo zdravstva), Suzana Leko (Ministarstvo financija), Davor Pustijanac (Visoki trgovački sud Republike Hrvatske).

Sjednici Vijeća prisustvovala je i gđa Lidija Šimunec (voditeljica Odjela u Službi za opće propise građanskog materijalnog prava i sustav besplatne pravne pomoći, Ministarstvo pravosuđa i uprave, dalje u tekstu: MPU), Anda Kostijal (voditeljica Službe za normativne aktivnosti iz područja zaštite prava potrošača, MINGOR) te Martina Topolovac (MINGOR) tajnica Vijeća.

Predsjednica Vijeća konstatirala je postojanje kvoruma za održavanje sjednice.

Uslijedilo je glasovanje o dnevnom redu 12. sjednice Vijeća. G. Šimić predložio je dopunu dnevnog reda s raspravom o povećanju cijena vode uslijed povećanja cijena električne energije. Dopuna je prihvaćena, o istoj će se raspravljati pod točkom *Razno*.

Slijedom navedenog, dnevni red 12. sjednice Vijeća glasi:

1. Zapisnik 11. sjednice Nacionalnog vijeća za zaštitu potrošača
2. Status zakonodavnih aktivnosti u 2021. godini
3. Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (materijalni nedostatak/jamstvo)
4. Euro – aktivnosti Koordinacijskog odbora za prilagodbu gospodarstva i zaštitu potrošača
5. Razno

Dnevni red je jednoglasno usvojen.

Vezano za prvu točku dnevnog reda, *Zapisnik 11. sjednice Nacionalnog vijeća za zaštitu potrošača*, predsjednica Vijeća navela je da je isti dostavljen svim članovima Vijeća 25. lipnja 2021., u svrhu dostave komentara i primjedaba u roku od 14 dana od dana zaprimanja Zapisnika. Budući da istih nije bilo, Zapisnik je objavljen na portalu Sve za potrošače na stranici www.szp.hr dana 22. srpnja 2021. Time je konstatirano da je Zapisnik 11. sjednice Vijeća usvojen.

Predsjednica Vijeća potom je iznijela kratak uvod u drugu točku dnevnog reda, *Status zakonodavnih aktivnosti u 2021.*

Istaknula je da se izmjena Zakona o zaštiti potrošača prvenstveno provela radi usklađivanja s odredbama Direktive o modernizaciji pravila Unije o zaštiti potrošača, a čije odredbe je na posljednjoj sjednici prezentirala kolegica Kostijal.

Budući da se transpozicija provodi donošenjem novog propisa, novog Zakona o zaštiti potrošača, provela se revizija svih odredbi te su se provele izmjene u svim područjima za koje je utvrđena potreba za poboljšanjem. Trenutno je Zakon u drugom čitanju u saborskoj proceduri.

Nadalje, Zakon o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga donesen je na 8. sjednici Sabora, 1. listopada 2021. Navedenim Zakonom u potpunosti su transponirane odredbe Direktive o digitalnom sadržaju u pravni poredak Republike Hrvatske. Također, Zakon propisuje pravila o usklađenosti digitalnog sadržaja ili digitalne usluge s ugovorom na način da su propisane subjektivne i objektivne pretpostavke i rokovi

sukladno kojim se smatra da je digitalni sadržaj ili usluga usklađena, načinima isporuke digitalnog sadržaja ili digitalne usluge, preinaci digitalnog sadržaja ili digitalne usluge u smislu određivanja pretpostavki i uvjeta pod kojima je takva preinaka dopuštena, pravnim sredstvima u slučaju kršenja odredbi Zakona.

Predsjednica Vijeća istaknula je kako je MINGOR preuzelo transpoziciju Direktive 2020/1828 o predstavničkim tužbama za zaštitu kolektivnih interesa potrošača. Rok za izradu Zakona o predstavničkim tužbama za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača je IV. tromjesečje 2022. Predsjednica Vijeća napomenula je, iako je MINGOR nositelj predmetnog zakona veliki doprinos očekuje se od MPU obzirom da se radi o procesnom pravu u području zaštite potrošača.

Nadalje, Europska komisija je 30. lipnja 2021. usvojila Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o općoj sigurnosti proizvoda. Prijedlog uredbe temelji se na evaluaciji „stare“ Direktive 2001/95/EZ o općoj sigurnosti proizvoda, temeljem koje je zaključeno da uloga Direktive kao „sigurnosne mreže“ neosporna i dalje je ključna za zaštitu potrošača jer pruža pravnu osnovu kojom se osigurava da nijedan opasan proizvod ne završi u rukama potrošača. Međutim, u evaluaciji je otkriven niz čimbenika kojima se dovodi u pitanje u kojoj mjeri neke odredbe Direktive o općoj sigurnosti proizvoda i dalje pridonose pravilnom ostvarenju njezinih ciljeva.

Također, na radnim skupinama Vijeća jest i revizija teksta Direktive o potrošačkom kreditiranju. Budući da je ova tema od velikog interesa za sve, predsjednica Vijeća predložila je da na slijedećoj sjednici predmetna Direktiva bude jedna od točaka dnevnog reda, a u sklopu koje bi predstavnici Ministarstva financija pobliže pojasnili razloge revizije i izmijene postojeće Direktive.

Nakon izlaganja predsjednica Vijeća stavila je predmetnu točku na raspravu, a budući da komentara nije bilo, uslijedila je točka 3. dnevnog reda - *Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (materijalni nedostatak/jamstvo)*.

Predsjednica Vijeća je podsjetila da su prošloj sjednici Vijeća, predstavnici udruga za zaštitu potrošača istaknuli potrebu da se na dnevni red naredne sjednice stavi točka koja se odnosi na Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima s naglaskom na institut materijalnog nedostatka odnosno jamstva.

Slijedom navedenog, predmetnu problematiku prezentirala je gđa Edita Brkić, voditeljica Službe za opće propise građanskog materijalnog prava i sustav besplatne pravne pomoći, MPU.

Nakon izlaganja uslijedila je rasprava. Članove Vijeća je prvenstveno zanimala hijerarhija i redoslijed propisanih prava kupaca u potrošačkim ugovorima, pravo na izbor popravka ili zamjene proizvoda. Gđa Brkić je pojasnila da sukladno predmetnoj Direktivi, ako popravak proizvoda ili njegova zamjena predstavlja nerazmjern trošak za prodavatelja ili isti nije objektivno moguć, tada će potrošač umjesto izabranog načina otklanjanja nedostatka (koji je nemoguć ili predstavlja nerazmjern trošak) imati pravo na drugi način otklanjanja nedostatka (npr. ako je popravak nemoguć ili predstavlja nerazmjern trošak u odnosu na zamjenu stvari, potrošač se imati pravo na zamjenu stvari). Gđa. Lidija Šimunec, MPU, pojasnila je da potrošač ima pravo na izbor između popravka ili zamjene proizvoda, te da je ocjena nerazmjernosti troška jednog načina otklanjanja nedostatka u odnosu na drugi način činjenično pitanje. Ako bi popravak predstavljao nerazmjerne troškove u odnosu na zamjenu

proizvoda, potrošač bi imao pravo na zamjenu proizvoda. I kod instituta komercijalnog jamstva, pitanje je li davatelj jamstva ispunio specifikacije iz jamstva je činjenično pitanje.

Predsjednica Vijeća postavila je pitanje vezano za proceduru ostvarivanja prava potrošača u situacijama pojave nedostatka na proizvodu, te pitanje vezano uz definiciju razumnog roka za popravak ili zamjenu, kako se razuman rok tumači u praksi. Gđa Knežević, HUZP, komentirala je pitanje roka za popravak te navela kako je HUZP prilikom implementacije predmetne Direktive, u procesu donošenja nacionalnog propisa, na javnom savjetovanju, predlagao propisivanje fiksnih rokova za popravak, konkretno 7 dana za popravak pametnih uređaja, a 30 dana za sve ostale uređaje, kao i sastanak sa Radnom grupom za izradu zakona, budući da udruga zaprima velik broj pitanja potrošača koje se odnose na definiciju i pojašnjenje razumnog roka. Potrošači se žale da dugo čekaju popravak, a na sud ne žele ići. Direktiva (EU) 2019/771 daje opciju (ne obvezu) uvođenja fiksnih rokova, međutim mi tu opciju nismo iskoristili. Gđa Šimunec pojasnila je razloge zbog kojih nije prihvaćen navedeni prijedlog HUZP-a za određivanje fiksnih rokova za popravak odnosno zamjenu stvari. Razumni rok je pravni standard te se razumnost roka procjenjuje s obzirom na sve objektivne okolnosti konkretnog slučaja (npr. uzimajući u obzir prirodu i složenost stvari, prirodu i težinu nedostatka te okolnosti u vezi s radnjama koje je potrebno poduzeti kako bi prodavatelj popravio ili zamijenio stvar). Taj rok odgovara najkraćem mogućem vremenu potrebnom za dovršetak popravka ili zamjene u svakom konkretnom slučaju koji ovisi o činjeničnim okolnostima svakog pojedinog slučaja. S obzirom na navedeno i na činjenicu da se odredbe o odgovornosti prodavatelja za materijalne nedostatke stvari odnose na sve stvari, različitih vrsta i različitog stupnja složenosti (odnosi se primjerice kako na cipele tako i na automobile), ocijenjeno je da nije opravdano propisivati fiksni rok. Naime, ovisno o objektivnim okolnostima svakog konkretnog slučaja može se dogoditi da zbog objektivnih okolnosti (kao što su, primjerice: poremećaji u lancima opskrbe koji mogu utjecati na dobavu rezervnih dijelova ili novih proizvoda; složenost nedostatka čije otklanjanje zahtijeva dulje vrijeme od fiksno propisanog roka) nije objektivno moguće u fiksno propisanom roku popraviti odnosno zamijeniti stvar s nedostatkom, a posljedica nepoštivanja razumnog roka za popravak odnosno zamjenu stvari od strane prodavatelja je raskid ugovora odnosno sniženje cijene. To bi značilo da i u slučajevima kada prodavatelj zbog objektivnih okolnosti nije u mogućnosti u fiksno propisanom roku popraviti odnosno zamijeniti stvar snosi posljedice nepoštivanja roka koji objektivno nije mogao poštivati. Također, u slučaju kada bi bio propisan fiksni rok za popravak proizvoda, postoji mogućnost da bi dio trgovaca taj rok primjenjivao u svim slučajevima na primjer i za manje popravke za koje je potrebno kraće vrijeme od propisanog fiksnog roka jer bi zbog činjenice da je rok određen, trgovac imao pravo zadržati proizvod na popravku upravo toliko koliko je fiksni rok određen. Teško ga je propisati generalno, za sve kategorije proizvoda.

G. Baretić, Pravni fakultet u Zagrebu, naveo je primjer Crne Gore koja je odredila fiksni razumni rok koji iznosi 21 dan, što se pokazalo poprilično nezahvalno, osobito u pogledu raznih auto-servisa. Navodi da će sud procjenjivati što je razumni rok, temeljem okolnosti svakog pojedinog slučaja. Tako će se uzimati u obzir okolnosti poput primjerice narušenog lanca opskrbe itd. Prilikom primjene zakona možemo doći do određenog pravnog standarda, u velikoj većini slučajeva u praksi možemo prepoznati razumni rok, te na taj način imati svojevrsne smjernice.

Predsjednica Vijeća je navela da je upravo i njen prijedlog bio određena vrsta smjernica, uputa za trgovce u kojima bi se naveli okvirni rokovi, koji nisu zakonski obvezujući, međutim služe za lakšu i jednostavniju primjenu zakona.

Gđa Filipović Grčić, DIRH, nadovezala se na raspravu te navela da je pitanje razumnog roka neiscrpn tematika, sudska praksa je raznolika, i zbog same široke lepeze potrošačkih ugovora i proizvoda, smatra da bi postojanje smjernica bilo korisno. Ujedno je komentirala definiciju nedostatka iz članka 401., stavka 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima, konkretno podstavak 3. u kojem je navedeno da nedostatak postoji ako stvar nije isporučena sa svom dodatnom opremom i uputama, uključujući upute za instalaciju kako je utvrđeno ugovorom o kupoprodaju. Postavlja pitanje na koji način bi se, u slučaju nedostatka iz podstavka 3., isti trebao otkloniti, odnosno je li nedostatak i sam izostanak dostave upute.

Gđa Šimunec pojašnjava da su moguće dvije različite situacije, jedna je da upute uopće nisu dane, a druga je da su upute manjkave. Ukoliko nisu dane, takav nedostatak će se otkloniti jednostavno dostavom uputa, a ukoliko su upute manjkave, uslijed čega je došlo do nedostatka na proizvodu, otklanjanje tako nastalog nedostatka obaviti će se primjenom redosljeda prava koje propisuje Zakon o obveznim odnosima (popravak ili zamjena).

G. Biljarski, Splitski potrošač, dodatno je postavio pitanje vezano uz pojašnjenje pojma „znatna neugodnost za potrošača“. Gđa Brkić je pojasnila da se navedeni termin također mora procjenjivati od slučaja do slučaja.

G. Baretić napomenuo je da se treba razlikovati dvije stvari; neispunjenje ugovorne obveze te postojanje nedostatka. Također, glede troškova, potrebno je razlikovati troškove popravka proizvoda i troškove dostave neispravnog proizvoda trgovcu.

Gđa Knežević predlaže da se vezano za sva prethodno navedena pitanja (razumni rok, troškovi dostave, nerazmjerni trošak i slično) održi sastanak s MPU i MINGOR. Predsjednica Vijeća se složila te zamolila MPU da interno provjeri mogućnost izdavanja smjernica vezanih uz pitanje primjene Zakona o obveznim odnosima.

Gđa Brkić napomenula je da MPU nije ovlašteno propisivati smjernice za trgovce, te smatra da bi u tom slučaju došlo do povrede Zakona o sustavu državne uprave. Dodatno je istaknula da i prilikom upita stranaka o, primjerice, razumnom roku, odgovori MPU uvijek idu u smjeru da navedeno ovisi o okolnostima svakog pojedinog slučaja.

G. Baretić je istaknuo da smjernice o kojima se raspravlja ne moraju nužno biti u donesene u pisanom obliku, dostatno bi bilo samo da oni koji konkretni propis primjenjuju, između sebe, naprave dogovor o načinu primjene pojedinih pravnih standarda, vodeći računa o tome da to ne može biti obvezatne prirode. Potrebno je uobličiti zajedničke stavove. Predsjednica Vijeća se slaže da je potrebno pokrenuti komunikaciju o navedenoj temi na način kako je predložila gđa Knežević. Istaknula je da je ključno da se pravne norme na jednak način primjenjuju u praksi.

G. Šimić, Vijeće za vodne usluge, upozorio je na članak 31. Zakona o sustavu državne uprave temeljem kojeg drugi upravni i stručni poslovi državne uprave obuhvaćaju i davanje mišljenja pravnim i fizičkim osobama o odgovarajućoj primjeni zakona i drugih propisa.

Zaključno na raspravu, predsjednica Vijeća je istaknula da će se do kraja siječnja 2022. organizirati sastanak sa MPU, predstavnicima udruga, predstavnicima akademske zajednice, DIRH-om na kojem će se raspravljati o pitanjima praktične primjene odredba Zakona o

materijalnom nedostatku i komercijalnom jamstvu kako bi se u što većoj mjeri postigla ujednačena primjena zakona.

Prelazi se na četvrtu točku dnevnog reda – *Euro*.

Predsjednica Vijeća je istaknula da su s ciljem uvođenja eura 1. siječnja 2023. Vlada i Hrvatska narodna banka pripremile strateški dokument – Nacionalni plan zamjene hrvatske kune eurom – koji ocrtava plan provedbe glavnih aktivnosti potrebnih za učinkovit i uspješan prelazak na euro. Glavno načelo Nacionalnog plana zamjene kune eurom je zaštita potrošača.

Nacionalno vijeće za uvođenje eura kao službene valute u RH ustrojilo je 6 koordinacijskih odbora s ciljem uspješnog uvođenja eura.

Koordinacijski odbor za prilagodbu gospodarstva i zaštitu potrošača vodi MINGOR kao koordinator aktivnosti povezanih s pripremom nefinancijskog sektora gospodarstva te osiguravanje visokog stupnja zaštite potrošača.

Mjere koje će biti poduzete u svrhu zaštite potrošača su:

- dvojno iskazivanje cijena u razdoblju od najkasnije 30 dana od dana objave odluke Vijeća EU o uvođenju eura (otprilike kolovoz 2021.) do 31.12.2022. uz presumpciju da se datum uvođenja eura 1.1.2023.,
- nadzor preračunavanja cijena prema fiksnom tečaju konverzije uvažavajući matematička pravila za preračunavanje koja će biti posebno opisana u Zakonu o uvođenju eura te
- praćenje maloprodajnih cijena kako bi se spriječio neopravdani rast maloprodajnih cijena te samim time zaštitili potrošači.

Jedna od aktivnosti Koordinacijskog odbora za prilagodbu gospodarstva i zaštitu potrošača, navedena u Akcijskom planu jest i priprema Etičkog kodeksa koji je u završnoj fazi pripreme. Trgovci će imati priliku pristupiti Etičkom kodeksu i na taj način odaslati signal prema potrošačima da će prilikom postupka konverzije postupati korektno te istu neće zloupotrijebiti za neopravdano povećanje cijena. Etičkom kodeksu trgovci će moći pristupiti putem aplikacije, a za pristup će dobiti naljepnicu s logotipom – znak pristupa Etičkom kodeksu koju će moći izložiti u svojim poslovnim prostorijama.

Slijedom navedenog, predsjednica Vijeća je zamolila svakog pojedinog člana Vijeća da u okviru svoje nadležnosti, dostavi potencijalne moguće izazove u pogledu zaštite potrošača vezane uz uvođenje eura. Rok za dostavu prijedloga/komentara je do 30.12.2021. na mail Tajnice vijeća, Martini Topolovac.

Dodatno je istaknula da se u navedeni proces planiraju uključiti i udruge za zaštitu potrošača na način da će MINGOR raspisati natječaj za tematski projekt vezan uz aktivnosti uvođenja eura, a za udruge koje budu izabrane planira se i edukacija. O tome će biti više riječi detaljnije u narednim mjesecima. Također, zamolila je predstavnike udruga za zaštitu potrošača da sve potrebne informacije prosljede preostalim udrugama kako bi svi bili pravodobno informirani.

Prelazi se na točku *Razno*.

G. Šimić je istaknuo da u Republici Hrvatskoj ima 159 isporučitelja vodnih usluga. U zadnjem kvartalu cijene vodnih usluga porasle su za 31% u odnosu na prošli kvartal, što je

ogroman udar na kućanstvo. S druge strane, iako cijena električne energije ne raste, s vremenom će doći i do njenog porasta preko povećanja cijena vodnih usluga. Hrvatska grupacija vodovoda i kanalizacije počela je prikupljati relevantne podatke, obavijestilo se resorno ministarstvo te se čeka sastanak sa HEP-om. G. Šimić zamolio je da ga se poveže s HERO-om, kako bi se otvorili razgovori u okviru dva regulatora. Predsjednica Vijeća je istaknula kako će o istome obavijestiti g. Maria Šiljega, državnog tajnika, a gđa Lidija Hočurščak, HERA napomenula je da vrlo slična stvar sa plinom, te zamolila g. Šimića da ju kontaktira kako bi ga povezala s relevantnim službama HERE.

Pod točkom *Razno* predsjednica Vijeća istaknula je, vezano uz prethodnu, 11. sjednicu, na kojoj se govorilo o Registru „NE ZOVI“ kako je MINGOR je na svom portalu „Sve za potrošače“ na početnom tabu postavio Registar „NE ZOVI“ te ujedno poslao dopis teleoperaterima u kojem ih se potiče da informiraju svoje korisnike o navedenom Registru. Nacionalna zaklada za razvoj civilnoga društva, u suradnji s MINGOR, raspisala je 17. kolovoza 2021. natječaj za dodjelu institucionalnih podrški udrugama za zaštitu potrošača. Rok za prijave bio je 15. rujna 2021.

Institucionalne podrške za natječaj dodjeljuju se udrugama za zaštitu potrošača u 2 kategorije:

1. do 100.000,00 kn - do dvije (2) podrške
2. do 75.000,00 kn - do četiri (4) podrške

Financijska sredstva u ukupnom iznosu 500.000,00 kn za institucionalne podrške po ovom natječaju za udruge za zaštitu potrošača osiguralo je MINGOR.

Trenutno je faza vrednovanja zaprimljenih prijava. Odluka o dodjeli institucionalnih podrški će biti donesena do kraja ove godine, a isplate bi trebale krenuti početkom sljedeće godine.

Zaključno, predsjednica Vijeća je zamolila članove Vijeća da, iz okvira svojih nadležnosti, do kraja siječnja dostave prijedloge jednogodišnjih akcijskih planova za realizaciju Nacionalnog programa za zaštitu potrošača za razdoblje 2021.-2024. Nastavno na navedeno, gđa Knežević, HUZP, predložila je da se sjednica Nacionalnog vijeća, na kojoj će se usvojiti akcijski plan za 2022.g. za provedbu Nacionalnog programa za zaštitu potrošača od 2021.- 2024. g. održi u prvom kvartalu 2022. g. Predsjednica Vijeća i članovi su prihvatili prijedlog.

Na kraju, predsjednica Vijeća zahvalila je svima na sudjelovanju, istaknutim prijedlozima, primjedbama i doprinosu.

Sjednica je završena u 11:10 sati.

Zapisnik pripremila:

TAJNICA VIJEĆA

M. Topolovac

Martina Topolovac

